

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

KD
12 JUNI 2007
200602190-47

(Referanse må oppgis)
Vår referanse: 200700409-6
Arkivkode: G25
Saksbehandler: Bente Stenberg-Nilsen
Deres referanse: 200602190/IWA
Dato: 07.06.2007

Høring - Forslag til revisjon av rammeplan for sykepleierutdanningen

Vi viser til høringsbrev av 27. februar 2007. Vi viser videre til at KS har fått en utvidet høringsfrist til 8. juni d.å.

KS ønsker hovedtrekkene i forslaget til revidering av forskrift og rammeplan for sykepleierutdanning velkommen. KS oppfatter hovedtrekkene i forslaget som rettet inn på en kvalitetsheving av praksisdelen av utdanningen.

KS har følgende kommentarer og merknader til endringsforslaget:

Til rammeplanens 3.5 b organisering av praksis

KS mener det er viktig at ordningen med inndeling i en del *praksisstudier* (75 stp.) og en del *ferdighetstrening, forberedelser og refleksjon* (15 stp.) videreføres.

KS er positive til at det i forbindelse med avsnittet *veiledete og vurderte praksisstudier* åpnes en adgang for at annet kompetent personale kan gi tilleggsveiledning og inneha ansvar for veiledning på arenaer der disse har likeverdig kompetanse eller spesialkompetanse. KS fremhever her spesielt muligheten dette gir for å utnytte den kompetansen som finnes på institusjonene på en effektiv måte og at dette bidrar til økt dialog og samhandling mellom faggrupper.

I forbindelse med nye bestemmelser i avsnittet *kontaktperson/veiledning og kompetanse hos veilederne/kompetanseoppbygging* er vi positive til at det fokuseres på etiske aspekter ved yrkesutøvelsen og den enkelte students skikkethet fremheves som gjenstand for vurdering. Økt innsikt i etikk og kompetanse til å vurdere skikkethet innbærer et forsterket fokus på rekruttering av de best egnete kandidatene til yrket.

I forhold til forslag om at det *bør etableres et korps med kompetente veiledere ved det enkelte praksissted* mener vi at denne bestemmelsen ikke dekker forholdene ved mange

kommunale praksissteder. Disse er i stor utstrekning små enheter med små fagmiljøer. For å imøtekomme ønsket om en bedre organisert veiledning bør det åpnes for å etablere denne type organisering av veiledningen på et overordnet kommunalt nivå i enkelte kommuner eller i interkommunale samarbeid mellom små kommuner. Det bør videre tilstrebes at organiseringen av veiledningen skjer på tvers av helsetjenestenivå i tråd med nasjonale føringer for samhandling.

KS støtter at det tydeliggjøres at ansvaret for veiledningskapasitet ved de enkelte praksisstedene er et institusjonelt anliggende og et ledelsesansvar og skal forankres her.

KS er av den oppfatning at økt satsning på veiledning slik som forslaget legger opp til vil bli kostnadskrevende for kommunene. Økte krav til veiledning forutsetter at kommunene bygger opp kompetanse på dette feltet. KS forutsetter at dette kostnadsberegnes i tråd med gjeldende prinsipper i konsultasjonsordningen og at kommunene blir kompensert for dette.

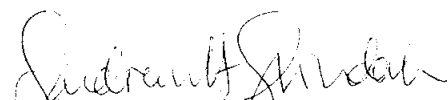
I forhold til avsnittet om *kontrakter mellom utdanningsinstitusjon og praksisfelt* mener vi formuleringen knyttet til involvert personell er utydelig. Etter vår oppfatning bør formuleringen avspeile at det her siktes til forpliktende involvering av personell på institusjonelt nivå og ikke på individuelt nivå.

Det er viktig for KS at avtaler mellom praksisstedene og utdanningsinstitusjonene er lokalt forankret med gjensidig forpliktelser i forhold til å opprettholde en kvalitativ god praksisstudie.

Til rammeplanens kapittel 3.6 vurderingsordninger og forskriftens § 3 f.

KS er positive til at grensen for å gi vurdering av praksis heves til 8 uker.

Med vennlig hilsen

Gudrun H- Grindaker
Direktør
Arbeidsgiverutvikling og omstilling

Bente Stenberg-Nilsen
Fagsjef

A